
TEXTE ADOPTATE

P8_TA(2018)0498

Mobilitatea militară

Rezoluția Parlamentului European din 11 decembrie 2018 referitoare la mobilitatea militară (2018/2156(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere documentul intitulat „Viziune comună, acțiuni comune: o Europă mai puternică - O strategie globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene”, prezentat de Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) la 28 iunie 2016,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 20 decembrie 2013, din 26 iunie 2015, din 15 decembrie 2016, din 9 martie 2017, din 22 iunie 2017, din 20 noiembrie 2017, din 14 decembrie 2017 și din 28 iunie 2018,
- având în vedere concluziile Consiliului din 13 noiembrie 2017 și din 25 iunie 2018 privind securitatea și apărarea în contextul Strategiei globale a UE,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 7 iunie 2017 intitulată „Document de reflecție privind viitorul apărării europene” (COM(2017)0315),
- având în vedere Comunicarea comună a Comisiei și a ÎR/VP din 10 noiembrie 2017 privind îmbunătățirea mobilității militare în Uniunea Europeană (JOIN(2017)0041),
- având în vedere Comunicarea comună a Comisiei și a ÎR/VP din 28 martie 2018 privind Planul de acțiune vizând mobilitatea militară (JOIN(2018)0005),
- având în vedere Decizia (PESC) 2017/2315 a Consiliului din 11 decembrie 2017 de stabilire a cooperării structurate permanente (PESCO) și de adoptare a listei statelor membre participante¹,
- având în vedere Recomandarea Consiliului din 6 martie 2018 privind o foaie de parcurs

---

¹ JO L 331, 14.12.2017, p. 57.

- pentru punerea în aplicare a PESCO¹,
- având în vedere Decizia (PESC) 2018/340 a Consiliului din 6 martie 2018 de stabilire a listei de proiecte care urmează să fie dezvoltate în cadrul PESCO²,
  - având în vedere Declarațiile comune din 8 iulie 2016 și din 10 iulie 2018 ale președinților Consiliului European, Comisiei Europene și Secretarului General al NATO referitoare la ansamblurile comune de propuneri pentru punerea în aplicare a declarațiilor comune aprobate de Consiliul UE și de Consiliul NATO la 6 decembrie 2016 și 5 decembrie 2017 și rapoartele privind progresele înregistrate în punerea în aplicare a acestora din 14 iunie și 5 decembrie 2017, precum și din 6 iunie 2018, incluzând concluziile pertinente ale Consiliului,
  - având în vedere concluziile Consiliului din 5 decembrie 2017 și 25 iunie 2018 privind punerea în aplicare a declarațiilor comune,
  - având în vedere Declarația de la Bruxelles privind securitatea și solidaritatea transatlantice și Declarația summitului NATO de la Bruxelles, ambele din 11 iulie 2018,
  - având în vedere Rezoluția sa din 22 noiembrie 2016 referitoare la Uniunea Europeană a Apărării³ și Rezoluția sa din 13 iunie 2018 referitoare la relațiile UE-NATO⁴,
  - având în vedere Rezoluția sa din 13 decembrie 2017 referitoare la punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune (PSAC)⁵,
  - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru transport și turism (A8-0372/2018),
- A. întrucât valorile fundamentale pe care se întemeiază UE — democrația, respectarea drepturilor omului și statul de drept, precum și sistemul internațional bazat pe norme și unitatea europeană sunt din ce în ce mai contestate într-o epocă a turbulențelor geopolitice și a degradării mediului strategic;
- B. întrucât credibilitatea acțiunilor de descurajare, precum și planificarea acțiunilor de răspuns la crize și de apărare a Europei continentale depind de capacitatea de a desfășura rapid și eficient forțele, inclusiv forțele aliate externe;
- C. întrucât „dividendul păcii” de după 1989 a determinat erodarea treptată a nevoilor de apărare în ceea ce privește infrastructura și mobilitatea forțelor pe întreg teritoriul european;
- D. întrucât UE, în cooperare deplină cu NATO, urmărește să acționeze la nivel mondial în calitate de furnizor de securitate, contribuind la pace și la stabilitate atât pe plan intern, cât și pe plan extern și garantând securitatea cetățenilor săi și a teritoriului său prin

---

¹ JO C 88, 8.3.2018, p. 1.

² JO L 65, 8.3.2018, p. 24.

³ JO C 224, 27.6.2018, p. 18.

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2018)0257.

⁵ Texte adoptate, P8_TA(2017)0492.

intermediul unei game unice și largi de politici și instrumente aflate la dispoziția sa pentru realizarea acestor ambiții;

- E. întrucât, potrivit obiectivelor Strategiei globale, UE își întărește responsabilitatea pentru propria sa securitate și propria sa apărare și își amplifică rolul său de partener pentru pacea și securitatea internațională, în special în vecinătatea sa, dar și dincolo de aceasta, precum și autonomia sa strategică, bazată pe punerea în aplicare a unei politici externe și de securitate comune;
- F. întrucât UE trebuie să-și dezvolte propria autonomie strategică prin intermediul unei politici externe și de securitate eficiente, pentru a menține pacea, a preveni conflictele și a întări securitatea internațională, garantând totodată securitatea propriilor cetățeni și pe cea a persoanelor implicate în misiunile PSAC, pentru a-și proteja interesele și a-și apăra valorile fondatoare, contribuind în același timp la un multilateralism eficace;
- G. întrucât UE trebuie să aibă capacitatea de a lua decizii și de a acționa fără a depinde de capacitățile unor părți terțe, dacă dorește să-și dezvolte propria reziliență și să-și consolideze autonomia strategică în domeniul apărării, al combaterii terorismului și al securității informatice;
- H. întrucât standardizarea și interoperabilitatea infrastructurilor și a achizițiilor constituie condiții determinante pentru realizarea unei autonomii strategice, a uniunii apărării și a unei mobilități militare eficiente;
- I. întrucât mobilitatea militară eficientă poate fi realizată numai prin implicarea și cu angajamentul deplin al tuturor statelor membre, cooperând efectiv cu NATO, luând în considerare resursele disponibile, nevoile și specificitățile regionale ale fiecărui stat membru și într-un mod consecvent cu inițiativele pertinente la nivelul UE, cu scopul de a dezvolta o infrastructură europeană eficientă pentru nevoile din domeniul securității prin proiecte coerente și complementare;
- J. întrucât mobilitatea militară este un mijloc strategic și operațional de sprijin pentru acțiunea militară, sporind autonomia strategică a Uniunii și facilitând desfășurările și redeschiderea de forțe ale statelor membre și sprijinindu-le pe acestea, vizând totodată atingerea ambițiilor militare ale UE;
- K. întrucât Uniunea Europeană se confruntă cu provocări complexe, care vin din mai multe direcții, în special din nordul îndepărtat, din est, din Balcani și din sud/bazinul Mării Mediterane; întrucât, pentru un răspuns credibil, este esențial ca instalațiile și bunurile să poată fi desfășurate de-a lungul acestor axe (nord-sud, vest-est) în mod mai rapid și mai fluid;
- L. întrucât, în cadrul Summitului NATO de la Varșovia din 2016, liderii aliați au convenit să întărească postura de descurajare și apărare a alianței și au sporit gradul de pregătire al forțelor de reacție, inițiind programele „prezența înaintată întărită” și „prezența înaintată specifică” pentru a realiza aceste obiective;
- M. întrucât mobilitatea militară este un pas concret înspre atingerea obiectivelor specifice de securitate și apărare ale UE, fiind parte integrantă a PSAC; întrucât securitatea și apărarea colective ale statelor membre ale UE și capacitatea acestora de a interveni în situații de criză în străinătate depind, în esență, de capacitatea de a muta trupe aliate și

personal civil de gestionare a crizelor, materiale și echipament pe teritoriul celorlalte state membre și în afara UE, în mod liber și rapid; întrucât 22 de state membre ale UE sunt, de asemenea, aliați în cadrul NATO, sunt angajate în favoarea apărării colective și dispun de un singur ansamblu de forțe armate și de infrastructură de transport; întrucât investițiile prevăzute în infrastructura de transport trebuie să fie mai bine armonizate cu nevoile de securitate și apărare;

- N. întrucât un număr semnificativ de obstacole fizice, juridice și de reglementare fac adesea dificile aceste deplasări prin impunerea unor întârzieri semnificative, amenințând astfel să le submineze scopul, în special în situații de criză; întrucât exercițiile militare europene efectuate sub egida NATO în ultimii ani au ilustrat importanța crucială a unei infrastructuri de transport corespunzătoare pentru succesul în atingerea obiectivelor militare;
- O. întrucât UE dispune de politici și instrumente importante pentru a ajuta statele membre să își îndeplinească nevoile de mobilitate militară și angajamentele internaționale;
- P. întrucât, la 28 martie 2018, Comisia și VP/ÎR au publicat un Plan de acțiune privind mobilitatea militară, care prevede un calendar pentru acțiunile care trebuie întreprinse de către UE și de statele sale membre; întrucât punerea în aplicare a început odată cu identificarea cerințelor militare comune pentru mobilitatea militară în interiorul și în afara UE și cu prezentarea unei propuneri de finanțare a mobilității militare prin intermediul Mecanismului pentru interconectarea Europei (MIE) în următorul cadru financiar multianual (CFM), permițând astfel finanțarea de proiecte în sprijinul utilizării duble (civile și militare) a infrastructurii de transport;
- Q. întrucât concluziile Consiliului din 25 iunie 2018 invită statele membre să ia măsuri la nivel național pentru îmbunătățirea eficacității mobilității militare și simplificarea normelor și procedurilor aplicabile conform cu Planul de acțiune și cerințele militare aplicabile mobilității militare în Uniune și în afara acesteia, în conformitate cu legislația națională a statelor membre, cât de curând și nu mai târziu decât 2024;
- R. întrucât a fost lansat un proiect PESCO de mobilitate militară pentru a completa activitățile Comisiei și ale VP/ÎR; întrucât un proiect PESCO ulterior privind o rețea de centre logistice din Europa și sprijinirea operațiunilor ar trebui să completeze acest efort; întrucât scopul facilitării utilizării duale a infrastructurii este de cea mai mare importanță pentru aceste nevoi logistice; întrucât statele membre și-au asumat, în plus, angajamente privind mobilitatea militară în cadrul angajamentelor mai stricte impuse de protocolul PESCO; întrucât proiectele PESCO ar trebui dezvoltate în coordonare cu NATO; întrucât este necesar un proiect PESCO pentru dificultățile de mobilitate în legătură cu sarcinile militare întemeiate pe articolul 43 alineatul (1) din TUE, în special în legătură cu acțiunile legate de transportul aerian și maritim;
- S. întrucât MIE este un program de finanțare comun, gestionat la nivel central, menit să promoveze dezvoltarea unei rețele transeuropene de înaltă performanță, sustenabilă și interconectată (TEN) în domeniile transporturilor, energiei și serviciilor digitale, cu accent pe facilitarea conexiunilor transfrontaliere și pe eliminarea blocajelor și oferind o valoare adăugată clară pentru UE în ceea ce privește facilitarea cooperării și coordonării transnaționale; întrucât proiectul de CFM pentru perioada 2021-2027 include, în conformitate cu linia bugetară MIE pentru sectorul transporturilor, un nou pachet financiar dedicat nevoilor în materie de mobilitate militară; întrucât menținerea și

creșterea în continuare a eficienței MIE sunt deosebit de oportune;

- T. întrucât Agenția Europeană de Apărare desfășoară mai multe proiecte în domeniul mobilității militare, cu privire la autorizările diplomatice și privind nodurile europene de transport multimodal, precum și privind programele ad-hoc recent instituite legate de procedurile de autorizare a circulației transfrontaliere și armonizarea cerințelor militare aferente domeniului vamal; întrucât activitatea Agenției Europene de Apărare trebuie coordonată de manieră clară și coerentă cu cea a Comisiei pentru a ajuta statele membre să finalizeze anumite aspecte din Planul de acțiune; întrucât, pe perioada unui proces de consultare, trebuie să se ia în calcul nevoile, prioritățile și cerințele militare ale statelor membre;
- U. întrucât mobilitatea militară a fost identificată recent ca fiind un domeniu prioritar pentru cooperarea UE-NATO în cadrul ansamblului comun de propuneri pentru punerea în aplicare a declarației comune și întrucât aceasta a fost reafirmată ca o prioritate în noua declarație comună și în Declarația de la Bruxelles privind securitatea și solidaritatea transatlantice; întrucât NATO a transmis UE standardele sale referitoare la mobilitatea militară, inclusiv parametrii generici ai NATO pentru infrastructura de transport;
- V. întrucât NATO se concentrează, de asemenea, pe îmbunătățirea propriilor capacități logistice prin intermediul planului de capacitate pentru zona de responsabilitate a SACEUR (comandantul suprem al forțelor aliate în Europa), în special prin adaptarea legislației și a procedurilor, creșterea nivelului de comandă și control, creșterea capacităților de transport și modernizarea infrastructurii; ia act, în acest context, de înființarea a două noi comandamente, Comandamentul forței întrunite la Norfolk și Comandamentul de sprijin și capacitate comune la Ulm;
- W. întrucât trei din patru țări participante la cadru, care au desfășurat forțe pentru prezența înaintată întărită a NATO în partea de est, vor fi din afara UE începând cu 2019; întrucât prezența permanentă pe continent și transportul de întăriri din SUA, Canada și Regatul Unit sunt hotărâtoare pentru securitatea Europei;
- X. întrucât o poziționare prealabilă sporită a stocurilor militare de natură logistică, inclusiv a munițiilor și combustibilului, va contribui la reducerea presiunii în materie de mobilitate;
- Y. întrucât, în ciuda tuturor acestor măsuri instituționale, principalele îmbunătățiri ale capacității de mobilitate militară vor trebui să provină din partea statelor membre ale UE, care trebuie să își adapteze infrastructurile și mediile de reglementare naționale; întrucât acest lucru va necesita o abordare la nivelul întregii administrații, dată fiind gama largă de aspecte care trebuie abordate; întrucât acest efort comun trebuie pus în aplicare cu respectarea deplină a procedurilor decizionale la nivel național și a cerințelor constituționale ale statelor membre ale UE, ținând seama, în același timp, și de cerințele de mobilitate militară identificate de cooperarea UE-NATO ;
- Z. întrucât, potrivit Planului de acțiune vizând mobilitatea militară și unei analize-pilot inițiate de Președinția Estonă în 2017 pentru țările din coridorul Marea Nordului-Marea Baltică din cadrul rețelei transeuropene de transport, înălțimea maximă de trecere și greutatea maximă tolerată a multor poduri rutiere nu sunt suficiente pentru vehiculele militare, iar pentru transportul echipamentelor militare supradimensionate pe calea

ferată nu există o capacitate de încărcare suficientă,

1. subliniază că mobilitatea militară este un instrument strategic central care permite UE să își urmărească interesele în materie de securitate și apărare în mod eficace și în mod complementar cu alte organizații cum ar fi NATO și nu ar trebui să se limiteze doar la îndepărtarea obstacolelor fizice, juridice și de infrastructură; subliniază necesitatea de a îmbunătăți mobilitatea militară pentru capacitățile de consolidare rapidă ale NATO, ceea ce ar întări securitatea noastră colectivă și ar putea spori contribuția UE la securitatea și stabilitatea internațională; salută faptul că mobilitatea militară a câștigat recent un nivel substanțial de atenție din partea tuturor actorilor relevanți; ia act de faptul că aceasta crește gradul de pregătire și postura de apărare a Europei în fața potențialilor adversari și a situațiilor de criză, contribuind totodată la atingerea nivelului de ambiție al UE în ceea ce privește politica în materie de apărare și securitate, inclusiv autonomia strategică în domeniile politic, operațional și industrial;
2. subliniază că introducerea Planului de acțiune privind mobilitatea militară în Uniune face parte din obiectivul mai larg de îmbunătățire a mobilității în UE și totodată prezintă un răspuns la provocările de logistică și mobilitate stabilite în PSAC; în acest scop, este esențial să se armonizeze standardele transfrontaliere și reglementările vamale, precum și procedurile administrative și legislative; subliniază că rolul întreprinderilor comune ale UE este esențial pentru armonizarea procedurilor administrative și legislative, atât pentru MIE, cât și pentru Planul de acțiune privind mobilitatea militară; se speră că mobilitatea dublă va avea efecte pozitive asupra dezvoltării MIE în domeniul bugetar și în îndeplinirea viitoarelor nevoi;
3. subliniază că promovarea uniunii europene a apărării și consolidarea autonomiei strategice și a rezilienței nu ar trebui să ducă la creșterea tensiunilor în relațiile dintre UE și actorii regionali importanți din punct de vedere strategic;
4. subliniază că realizarea mobilității militare în Europa este un efort ce provine, în primul rând, din angajamentul și voința politică exprimate de statele membre, în timp ce UE ar trebui să contribuie prin orientarea procesului, prin stabilirea unui cadru pentru cerințe, prin asigurarea fondurilor, prin elaborarea de protocoale pentru a facilita deplasarea eficientă a echipamentelor tehnice și a resurselor umane, promovarea cooperării și punerea la dispoziție de forumuri pentru schimburi de bune practici, informații și experiențe care să implice atât autoritățile civile, cât și pe cele militare; subliniază faptul că mobilitatea militară eficientă va aduce beneficii tuturor statelor membre prin sporirea conectivității lor, atât în sferele militare, cât și în cele civile; subliniază că trebuie respectate procedurile decizionale naționale și prevederile constituționale ale fiecărui stat membru;
5. subliniază importanța promovării cooperării intersectoriale (a sinergiilor) între statele membre pentru a dezvolta o mobilitate dublă cu caracter eficient, interoperabil, sigur, multimodal, inteligent și sustenabil și care să răspundă noilor provocări ale digitalizării sectorului transporturilor (automatizare și conectivitate) și care să permită respectarea obligațiilor și responsabilităților UE în domeniul logisticii duble (civilă și militară), dat fiind rolul de actor global al UE;
6. sprijină cu fermitate apelul lansat de Consiliu statelor membre vizând elaborarea planurilor naționale pentru mobilitatea militară până la sfârșitul anului 2019 și acordarea unei priorități absolute punerii lor în aplicare; salută celelalte măsuri convenite în

concluziile Consiliului în contextul Strategiei globale a UE din 25 iunie 2018 și îndeamnă statele membre să respecte termenele stabilite în acestea; subliniază faptul că reușita eforturilor de promovare a mobilității militare ar permite statelor membre să urmărească în mod eficace atât planificarea apărării la nivel național și european colectiv, cât și participarea eficientă la exerciții, formare, misiuni și operațiuni PSAC comune;

7. subliniază importanța mobilității reacției la criză, și anume necesitatea rapidității și eficienței în desfășurarea forțelor pentru misiuni și operațiuni, astfel încât să se garanteze că UE își menține poziția de furnizor fiabil de securitate la nivel mondial și de actor în menținerea păcii și că poate gestiona în mod eficace dezastrele naturale, crizele umanitare, sarcinile militare prevăzute la articolul 43 alineatul (1) din TUE, așa cum se exemplifică prin scenariile ilustrative, și punerea în aplicare a clauzelor de asistență reciprocă și de solidaritate;
8. consideră că o politică eficientă de mobilitate militară va consolida misiunile PSAC ale UE, având în vedere dimensiunea lor internațională și obiectivul lor privind menținerea păcii, prin creșterea sinergiilor între nevoile în materie de apărare și va consolida capacitatea de reacție a UE la situațiile de urgență; consideră că misiunile umanitare și reacția la dezastrele naturale din UE ar trebui, de asemenea, să beneficieze de îmbunătățirea mobilității militare; ia act de faptul că tipul misiunilor care ar beneficia cel mai mult de o mobilitate militară sporită în UE și în afara acesteia se regăsește în domeniul apărării colective și al misiunilor și operațiunilor europene sau naționale de gestionare a crizelor; subliniază, în acest context, că progresele în acest domeniu vor ajuta statele membre ale UE care sunt, de asemenea, membre ale NATO să își îndeplinească angajamentele în temeiul articolului 5; subliniază rolul special pe care îl au statele membre neutre; recunoaște, cu toate acestea, că, în temeiul articolului 42 alineatul (7) din TUE, statele membre ale UE au, de asemenea, o obligație clară în ce privește acordarea de ajutor și asistență prin toate mijloacele pe care le au dispoziție în cazul în care un stat membru este victima unei agresiuni armate pe teritoriul său, în conformitate cu angajamentele din cadrul NATO;
9. recunoaște importanța unei analize detaliate pentru a se determina care zone din UE sau din statele membre au o nevoie mai mare de investiții în mobilitatea militară și sunt expuse într-o măsură mai mare unor riscuri de amenințare externă în materie de securitate;
10. ia act de natura complexă a provocării, implicând, printre alte aspecte, chestiuni legate de construcția de infrastructuri, de standarde comune, de reglementări de transport, de vămi, de taxe și de autorizări de deplasare, precum și toate nivelurile administrației publice, de la administrațiile municipale la organizațiile internaționale; solicită, în această privință, crearea unor cadre care să permită reunirea actorilor militari și civili de la toate nivelurile, inclusiv pe cei din partea NATO și a partenerilor NATO, pentru a discuta chestiunile pertinente și a asigura, prin urmare, o valoare adăugată și o coordonare și o punere în aplicare eficace; subliniază că, pentru atingerea unei mobilități optime, statele membre trebuie să investească în formarea comună a personalului administrativ și instituțional; salută faptul că Comisia a procedat la explorarea opțiunilor de standardizare și simplificare a procedurilor vamale până la sfârșitul lui 2018; subliniază că cooperarea instituțională între statele membre, organizațiile și agențiile implicate este esențială pentru asigurarea armonizării legislației UE; subliniază că ar trebui să existe o coordonare specială și schimburi de experiențe în

cazul utilizării duble a infrastructurii pentru bunurile periculoase, pentru a preveni riscul de accidente, optimizând în același timp siguranța pe tot cuprinsul rețelei;

11. constată o reducere considerabilă a cantității de material rulant disponibil, în special de vagoane-platformă, pentru deplasarea echipamentelor și vehiculelor grele în cel mai scurt timp;
12. recunoaște faptul că desfășurarea de activități într-un astfel de mediu complex creează numeroase dificultăți în ceea ce privește duplicarea și coordonarea, precum și cheltuielile, lucru care ar putea amenința în mod fundamental proiectul global dacă acestea nu sunt gestionate în mod adecvat; recunoaște faptul că au fost derulate proiecte în UE în sectorul transporturilor pe bază de cooperare dublă, cum ar fi proiectul Cerul unic european; invită statele membre și Comisia să asigure un cadru mai eficient de cooperare; subliniază că, pentru a pune în aplicare proiecte de mobilitate militară, va fi necesară o colaborare mai strânsă între statele membre și încurajarea cooperării dintre sfera civilă și cea militară; evidențiază nevoia unei coordonări cu proiectele de mobilitate militară elaborate în cadrul PESCO, precum și cu cele care se desfășoară în contextul Fondului european de apărare;
13. subliniază, prin urmare, că o înțelegere a scopului strategic comun, elaborarea unui plan comun și cooperarea între statele membre sunt absolut esențiale pentru succes; remarcă faptul că pentru realizarea unei autonomii strategice efective este indispensabilă o planificare militară coerentă, bazată pe standardizarea și interoperabilitatea echipamentelor și armamentelor, precum și a doctrinei strategice și a proceselor de comandă și control; salută, în acest context, planul de acțiune privind mobilitatea militară, care prezintă măsuri concrete pentru diferiții actori instituționali și statele membre ale UE și care recunoaște rolul strategic îndeplinit de rețeaua transeuropeană de transport; salută angajamentele asumate de statele membre;
14. regretă că planul de acțiune descrie în mod fundamental o abordare de la ascendentă, prezentând doar o viziune strategică limitată cu privire la obiectivele concrete în materie de apărare pe care UE le urmărește prin intermediul diferitelor activități descrise în planul de acțiune; regretă, în acest sens, absența în continuare a unei cărți albe a UE în materie de apărare, care ar fi putut oferi acest scop general; consideră, cu toate acestea, că abordarea actuală are un merit considerabil și că va servi intereselor tuturor statelor membre ale UE, atât state neutre, cât și state membre ale UE în rolul lor de aliați în cadrul NATO;
15. subliniază că atât instituțiile UE, cât și către statele membre, ar trebui să respecte calendarul ambițios prevăzut în planul de acțiune pentru a asigura că lacunele actuale în materie de mobilitate sunt remediate cât mai curând posibil și este atins nivelul de ambiție în ceea ce privește politica în domeniul apărării și al securității; salută inițiativele din planul de acțiune privind îmbunătățirea mobilității militare prin luarea în considerare a amenințărilor hibride, mai ales la adresa infrastructurilor de transport și a infrastructurilor cu importanță esențială, precum și privind îmbunătățirea rezilienței infrastructurii de transport în fața amenințărilor hibride;
16. remarcă progresele realizate în ceea ce privește elaborarea cerințelor militare pentru mobilitatea militară în interiorul și în afara UE, în special pentru infrastructura cu dublă utilizare și salută implicarea strânsă a statelor membre în toate etapele procesului, preluarea inițiativei de către Țările de Jos în ceea ce privește proiectul PESCO și

contribuțiile NATO;

17. salută propunerea Comisiei privind utilizarea MIE și fondurile substanțiale prevăzute pentru proiectele de mobilitate militară cu dublă utilizare pentru a se asigura că infrastructura este adaptată pentru a fi luată în considerare nevoile dublei utilizări; consideră că dubla utilizare a infrastructurii este o condiție prealabilă esențială pentru ca rețeaua de transport civil să beneficieze de planul de acțiune și de pachetul de finanțare pentru mobilitate militară; consideră că punerea în aplicare a planului de acțiune este o ocazie de a permite rețelei de transport civil să beneficieze de o capacitate sporită a rețelei și de a promova conexiuni multimodale; salută cererile de evaluare și adaptare a rețelei transeuropene de transport pentru a satisface cerințele militare identificate care vor fi aplicate și noilor proiecte de transport civil, în special aeroporturilor, porturilor, autostrăzilor și căilor ferate, ca noduri intermodale pe coridoarele-cheie; prin urmare, atrage atenția asupra nevoii de a stabili, în cooperare cu statele membre, o listă a infrastructurilor și coridoarelor naționale, ținând cont de caracteristicile militare specifice ale statelor membre; subliniază faptul că dezvoltarea proiectelor cu dublă utilizare ar trebui să fie sustenabilă și în conformitate cu standardele de mediu;
18. este de părere că, în scopul optimizării utilizării fondurilor UE, orice proiect de transport de interes comun care este finanțat de MIE ar trebui să integreze, dacă este necesar, cerințele de mobilitate militară în faza de proiectare, pentru a evita, într-o fază ulterioară, modernizarea inutilă a infrastructurii și, astfel, utilizarea nerentabilă a finanțării; consideră că orice contribuție din pachetul de finanțare pentru mobilitate militară MIE ar trebui, ori de câte ori este posibil, să acorde prioritate proiectelor multimodale, deoarece acestea oferă cele mai multe posibilități de dublă utilizare și proiectelor transfrontaliere, deoarece ele contribuie la completarea verigilor lipsă și la soluționarea blocajelor existente ce reprezintă obstacolele fizice majore care împiedică o mobilitate rapidă și fără întreruperi, atât pentru civili, cât și pentru transferul de trupe și echipamente militare grele; subliniază că procesul identificării tronsoanelor rețelei TEN-T adaptate transportului militar trebuie să optimizeze în mod necondiționat sinergiile civile și militare și să respecte principiul dublei utilizări; consideră că investițiile suplimentare de-a lungul rețelei ar putea aduce beneficii semnificative mobilității militare, contribuind totodată la finalizarea rețelei centrale TEN-T până în 2030 și a rețelei globale până în 2050; subliniază că ar trebui să fie posibil să se utilizeze finanțare din pachetul pentru mobilitate militară pentru adaptarea infrastructurii de transport atât în rețeaua TEN-T centrală, cât și în cea globală;
19. sprijină decizia de a alocă pachetul de finanțare pentru mobilitate militară în cadrul gestiunii centralizate a programului MIE, cu un obiectiv strict de mobilitate cu dublă utilizare; ia act de acțiunile preliminare stabilite în planul de acțiune; invită Comisia să adopte, până la 31 decembrie 2019, acte delegate pentru a specifica mai în detaliu cerințele militare, a enumera părțile rețelei TEN-T adaptate transportului militar, a enumera proiectele prioritare de infrastructură cu dublă utilizare și a stabili procedurile de evaluare privind eligibilitatea acțiunilor legate de mobilitatea militară și criteriile de atribuire;
20. reamintește că mai multe tehnologii utilizate în sectorul militar au fost transpuse cu succes în sectorul civil; subliniază că implementarea unui sistem de transport inteligent care se bazează pe sisteme de aplicații telematice, cum ar fi ERTMS și SESAR, și utilizarea tehnologiilor legate de Galileo/EGNOS/GOVSATCOM se numără printre cele mai mari provocări ale viitorului pentru sectorul transportului civil; consideră, prin

urmare, că revizuirile viitoare ale planului de acțiune ar trebui să examineze în ultimă instanță posibilitatea ca transportul civil să valorifice soluțiile militare la aceste provocări, de exemplu în domeniul securității cibernetice și al comunicațiilor securizate; solicită măsuri suplimentare pentru a ameliora cooperarea și a întări încrederea între actorii din domeniul securității cibernetice și al apărării și pentru a consolida cooperarea în cadrul PESCO; subliniază că este necesar să se dezvolte în continuare o rețea comună pentru contracararea amenințărilor hibride, astfel încât să se poată asigura reziliența infrastructurilor care au un caracter strategic în contextul eforturilor de îmbunătățire a mobilității militare în UE; subliniază importanța eforturilor actuale din cadrul instituțiilor UE de actualizare a Regulamentului privind controlul exporturilor de produse cu dublă utilizare;

21. recunoaște valoarea propunerilor potențiale privind reglementarea transportului de bunuri periculoase pentru uz militar, actualizarea codului vamal al UE și adaptarea normelor privind TVA;
22. salută schimbul de informații și de bune practici între actorii militari și civili în această privință și subliniază necesitatea de a colabora pentru a stabili o bază comună pentru reglementarea transportului de bunuri periculoase pentru uz militar;
23. ia act de faptul că planul de acțiune stabilește un număr considerabil de sarcini care trebuie îndeplinite la nivelul statelor membre, iar pentru realizarea rapidă și eficientă a acestor sarcini Agenția Europeană de Apărare și Comisia trebuie să asigure sprijin și îndrumare; reamintește necesitatea unui cadru de reglementare în domeniul vamal și fiscal, în special în ceea ce privește TVA; subliniază, în special, importanța realizării unor norme armonizate privind permisele de circulație transfrontalieră, care constituie un obstacol major în calea circulației rapide; consideră că statele membre ar trebui să conlucreze pentru a maximiza eficacitatea dublei utilizări transfrontaliere și pentru a reduce costurile administrative; susține, în acest context, ambiția de a scurta timpii de traversare a frontierelor până în 2019 și, ținând cont de aceasta, emiterea în termen de cinci zile a autorizărilor diplomatice pentru desfășurări terestre, maritime și aeriene, respectiv într-un termen mai scurt pentru unitățile de reacție rapidă;
24. sprijină decizia adoptată de statele membre participante la PESCO de a include mobilitatea militară pe lista inițială ce conține 17 proiecte prioritare care urmează să fie dezvoltate în cadrul PESCO; subliniază, în acest context, că proiectul PESCO privind mobilitatea militară ar putea constitui un instrument util pentru coordonarea eforturilor statelor membre prevăzute în planul de acțiune, precum și pentru alte activități care depășesc competențele imediate ale UE; consideră că această diviziune a muncii, însoțită de o bună coordonare, este vitală dacă se dorește ca proiectul PESCO să ofere valoare adăugată; salută, de asemenea, angajamentele mai ferme privind simplificarea transportului militar transfrontalier asumate în cadrul notificării PESCO; invită statele membre să ia parte în mod activ la proiectul de mobilitate militară PESCO;
25. subliniază că este important să fie informate în mod corespunzător și implicate comunitățile locale în ceea ce privește planificarea și impactul infrastructurilor majore de mobilitate militară;
26. subliniază că, în cele din urmă, UE nu poate decât să completeze eforturile statelor membre; subliniază faptul că succesul depinde în mod fundamental de acceptarea de către statele membre și de capacitatea acestora de a pune în aplicare o abordare la

nivelul întregii administrații pentru abordarea chestiunilor relevante; subliniază importanța angajamentului politic al statelor membre de a asigura în mod efectiv o mobilitate militară eficientă în UE și în afara acesteia; subliniază că, pentru a fi realizată cu succes, mobilitatea militară va necesita o cooperare și o coordonare cu toți aliații din cadrul NATO;

27. salută noua declarație comună privind cooperarea UE-NATO și Declarația de la Bruxelles privind securitatea și solidaritatea transatlantice, precum și accentul pus de ambele pe aspectele legate de mobilitatea militară; salută, de asemenea, noile inițiative ale NATO, în special planul de capacitate pentru zona de responsabilitate a SACEUR; salută efortul depus de NATO pentru a asigura mobilitatea militară în acest sens și îndeamnă UE și NATO să evite dublarea inutilă a eforturilor; subliniază importanța porturilor ca puncte de legătură între UE și aliații săi NATO și a legăturilor intraeuropene de transport maritim pe distanțe scurte; subliniază importanța transparenței și a comunicării în raport cu Statele Unite și cu alți aliați din cadrul NATO cu privire la inițiativele UE din domeniul apărării, inclusiv cu privire la PESCO, pentru a se evita neînțelegerile, și salută inițiativele UE din domeniul apărării în ceea ce privește întărirea pilonului european din cadrul alianței NATO;
28. prin urmare, îndeamnă UE, statele sale membre și NATO să își intensifice cooperarea și coordonarea, inclusiv prin utilizarea de fonduri pentru proiecte comune, creșterea gradului de flexibilitate politică, formalizarea relațiilor dintre UE și NATO, lărgirea domeniilor de cooperare și realizarea schimburilor de informații în sens mai larg, dacă sunt în interesul securității UE, pentru a asigura obținerea de sinergii; își exprimă speranța că obstacolele din calea schimbului de informații clasificate între cele două organisme vor fi eliminate cât mai repede posibil pentru a permite această cooperare mai strânsă;
29. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, agențiilor UE din domeniul apărării, Secretarului General al NATO, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre ale UE și ale NATO.